

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

زمان چاپ: ۱۴۰۰/۵/۲۲

شماره مجوز مجله: ۸۰۴۰۰

مروری بر اهمیت حضور منظم دانش آموزان در کلاس درس

حسین شهسواری^۱، عبدالواحد بلوچی^۲، دادمراد رئیسی^۳، فاطمه دهانی^۴

۱- کارشناسی راهنمایی و مشاوره پردیس خواجه نصیر کرمان

۲- کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد نیکشهر

۳- کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد نیکشهر

۴- کاردانی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد سراوان

چکیده

حضور منظم در مدرسه عاملی حیاتی در موفقیت مدرسه برای دانش آموزان و معلمان است. غیبت بیش از حد از مدرسه اغلب با پیشرفت تحصیلی ضعیف در مدرسه مرتبط است، بنابراین حضور معلمان و دانش آموزان در مدرسه نقش مهمی در موفقیت و پیشرفت تحصیلی هر مدرسه و همه دانش آموزان ثبت نام شده ایفا می کند. غیبت بیش از حد دانش آموزان، یا فرار از مدرسه، می تواند منجر به افزایش بی علاقه‌گی نسبت به مدرسه و به طور کلی دانشگاه شود. غیبت بیش از حد شانس دانش آموزی را که در نهایت به دلیل عملکرد تحصیلی ضعیف ترک تحصیل کند، افزایش می دهد که می تواند منجر به عواقب بلندمدت برای این دانش آموزان شود مانند؛ درآمد متوسط کمتر، افزایش نرخ بیکاری و احتمال بیشتر زندانی شدن. مطالعه حاضر به بررسی مساله غیبت مداوم در طول زمان، پیامدهای غیبت مداوم بر نتایج تحصیلی دانش آموزان، و اثرات غیبت مداوم در طول سال های مدرسه می پردازد.

کلمات کلیدی: علل غیبت، غیبت دانش آموز، غیبت مداوم، غیبت، فرار از مدرسه، دانش آموز

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

۱- مقدمه

هر روز دانش آموزان زیادی از مدرسه غیبت می کنند. علل غیبت ها متعدد است و می تواند هم از داخل مدرسه و هم از بیرون مدرسه ناشی شود. غیبت می تواند بر اساس انگیزه باشد، جایی که دانش آموز ممکن است مایل به شرکت در آن نباشد. این غیبت ها عموماً یک تصمیم داوطلبانه و عمدی است. در حالی که سایر غیبت ها ساختاری؛ جایی که دانش آموزان به دلیل شرایط زندگی خود (یعنی مجبور به جابجایی مکرر) که مدرسه را از دست می دهند، و بنابراین خارج از کنترل دانش آموز است و یک تصمیم غیرارادی است. غیبت دانش آموزان اغلب در مدرسه ابتدایی شروع می شود (کلاس ۱-۸)، اما اکثر غیبت ها زمانی رخ می دهد که دانش آموزان در دبیرستان هستند، زیرا در اینجا است که دانش آموزان استقلال بیشتری در تصمیم گیری برای حضور یا غیبت دارند (هنری، ۲۰۰۷؛ ۵۶). مانند علل، پیامدهای غیبت کاملاً متنوع است و می تواند شامل موارد زیر باشد:

۱- کاهش عملکرد تحصیلی،

۲- تعلیق / اخراج،

۳- ترک تحصیل (بازمور، استینچکام و لپ، ۲۰۰۴).

با توجه به پیامدهای جدی غیبت، محققان و سیاستگذاران آموزشی راهکارهای متعددی را برای کاهش شیوع آن پیشنهاد کرده اند. این پیشنهادها عبارتند از:

۱- ایجاد پیوندهای محکم تر بین غایب و مدرسه،

۲- جذاب تر کردن برنامه درسی برای دانش آموزان،

۳- حتی در جریان گذاشتن والدین و سرپرستان و غایبان برای عدم حضور (بازمور و همکاران ۲۰۰۴؛ ۴۳۵).

هنگامی که دانش آموزان به طور مکرر از مدرسه غیبت می کنند، فرصت های مهم یادگیری و رشد را از دست می دهند که به طور بالقوه می تواند پیامدهای منفی بر زندگی آینده آنها بگذارد. به عنوان یک نام نسبتاً جدید، غیبت مداوم هنوز در سیاست آموزشی کشورهای مختلف تعریف نشده است. غیبت از جهات مختلفی با فرار از مدرسه، متفاوت است (بوهلر، تاپوگنا و چانگ، ۲۰۱۲؛ ۵۶). اولاً، فرار از مدرسه فقط برای غیبت های غیر موجه نامیده می شود، در حالی که غیبت مداوم می تواند شامل غیبت به هر دلیلی می تواند باشد. ثانیاً، همه کشورها تعریفی از فرار از مدرسه و یک مکانیسم واکنش سیاستی را در کدهای آموزشی تدوین کرده اند که می تواند دانش آموزان و والدین و حتی سیستم عدالت کیفری را در بر گیرد (الکساندر و همکاران، ۲۰۰۱؛ ۲۳۴). اما هیچ سیستم قابل مقایسه ای در کشورها برای رسیدگی به موارد غیبت مداوم وجود ندارد و در اکثر مدارس حتی یک سیستم داده ای برای ارزیابی حضور دانش آموزان وجود ندارد. دهه ها تحقیق در مورد فرار از مدرسه - که بیشتر آنها بر نوجوانان تمرکز دارند - نشان می دهند که فرار از مدرسه به طور منفی با نتایج و پیشرفت تحصیلی، اجتماعی و عاطفی و فرهنگی دانش آموزان در ارتباط است. نتایج پژوهشی بسیار کمی در مورد غیبت و به طور خاص غیبت مداوم عمدتاً بر دانش آموزان دبستانی و راهنمایی انجام شده است و به طور مشابه پیامدهای تحصیلی را برای غیبت از مدرسه نشان می دهد (تحقیق نظرسنجی کاربردی، ۲۰۱۱؛ ۴۵۶).

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

۲- تعریف غیبت مداوم

حضور منظم در مدرسه به دانش آموزان کمک می کند تا احساس بهتری نسبت به مدرسه و خودشان داشته باشند. ایجاد این عادت را از دوران پیش دبستانی شروع کنید تا بلافاصله یاد بگیرند که رفتن به مدرسه هر روز مهم است. حمایت از حضور منظم در مدرسه به دلیل تأثیر آن بر آموزش و یادگیری و بر سطوح دستیابی یک اولویت است. بین حضور منظم در مدرسه و سطوح پیشرفت فردی دانش آموزان پیوندهای به خوبی اثبات شده وجود دارد (بازمور و همکاران ۲۰۰۴؛ ۴۳۵).

در حالی که این دسته از غیبت ها از یک مدرسه به مدرسه دیگر نسبتاً سازگار است، سیاست ها و شیوه های حضور در مدرسه متفاوت است. به عنوان مثال، برخی از سیاست های مدرسه تفاوت چندانی بین غیبت های موجه و غیر موجه قائل نیستند. به طور مشابه، تعلیق مدارس ممکن است توسط برخی از مناطق مدرسه به عنوان غیبت اما در برخی دیگر از مدارس غیبت در نظر گرفته نمی شود (آلنورث، ۲۰۱۱؛ ۵۶).

برخی غیبت مداوم را به عنوان غیبت بیش از ۱۰ درصد از سال تحصیلی تعریف می کنند. برخی دیگر غیبت ۱۸ روز یا بیشتر به معنای غیبت مداوم دانش آموز است. غیبت مداوم شامل غیبت های موجه (مثل مریض بودن) می شود. همچنین شامل غیبت های غیر موجه و اقدامات انضباطی مانند تعلیق می شود (چانگ، ۲۰۱۶؛ ۴۵).

از دست دادن تعداد معینی از روزها - به هر دلیلی - باعث می شود مدارس روند فرار از مدرسه را شروع کنند. این شامل ثبت حضور و غیاب و تشکیل گزارش با یک سازمان دولتی، منطقه مدرسه محلی است (بیولر و همکاران، ۲۰۱۱؛ ۳۴۵).

به هر دلیلی، غیبت مداوم به عنوان ۱۰ درصد یا بیشتر از تعداد کل روزهای ثبت نام شده در طول سال تحصیلی تعریف می شود. این شامل تعلیق های موجه، غیر موجه، خارج از مدرسه و تعلیق در مدرسه است که بیش از نیمی از روز مدرسه طول می کشد. به عنوان مثال، دانش آموزی که در ۳۰ روز اول تحصیلی در ابتدای سال تحصیلی ثبت نام کرده و سه روز از آن روز را غیبت کرده است، غیبت مداوم دارد (گوستیگ، ۲۰۰۸؛ ۲۳۴).

غیبت به غیبت دانش آموز از مدرسه اشاره دارد. غیبت ها می تواند بر اساس انگیزه (یعنی روابط ضعیف با سایر دانش آموزان، افت تحصیلی) و ساختاری (یعنی مجبور به کار در ساعات مدرسه، مراقبت از یک عضو بیمار خانواده) باشد. ثابت شده است که غیبت تأثیرات منفی مختلفی بر نتایج تحصیلی دانش آموز دارد (بیولر و همکاران، ۲۰۱۱؛ ۳۴۵).

غیبت را نباید با فرار از مدرسه اشتباه گرفت. اگرچه برخی افراد از این اصطلاحات به جای یکدیگر استفاده می کنند، اما فرار از مدرسه به عنوان پنج روز یا بیشتر غیبت غیر موجه در ماه یا از دست دادن ده روز غیر موجه در یک سال تحصیلی تعریف می شود. غیبت نشان دهنده همه غیبت ها، از جمله غیبت های ناشی از فرار، بیماری، مسائل خانوادگی و غیره است. غیبت مداوم در اوایل دبستان زیاد است، برای چند سال تا دوره راهنمایی کاهش می یابد و سپس افزایش می یابد تا در دوران دبیرستان به اوج خود می رسد. از هر پنج دانش آموز دبیرستانی یک نفر در سراسر آمریکا غیبت مداوم دارد (گاتفیرد، ۲۰۰۹؛ ۲۴۵).

بسیاری از والدین ممکن است متوجه نباشند که فرزندشان چند روز از مدرسه غیبت می کند. یک روز غیبت ممکن است در مقایسه با از دست دادن چندین روز متوالی با اهمیت نباشد؛ اما غیبت فقط دو روز در ماه می تواند باعث غیبت مداوم دانش آموز شود (گاتفیرد، ۲۰۱۵؛ ۱۳۴).

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

غیبت های مداوم، بچه ها را از دریافت آموزش های ثابتی که برای ساختن مهارت های اساسی نیاز دارند، باز می دارد. برای بچه هایی که تفاوت های یادگیری و تفکر دارند، چیز دیگری باید در نظر گرفته شود: غیبت های مکرر نه تنها به معنای آموزش کمتر است، بلکه فرصت های از دست رفته برای مداخله، آموزش مجدد و غنی سازی را نیز به همراه دارد (هنری، ۲۰۰۷؛ ۲۳۴). حضور ضعیف در ماه اول مدرسه می تواند غیبت مداوم را برای کل سال پیش بینی کند. یک مطالعه جدید توسط کنسرسیون تحقیقاتی آموزش بالتیمور نشان داد که نیمی از دانش آموزانی که در ماه سپتامبر دو تا چهار روز را غیبت کرده اند، در طول سال به طور مداوم غیبت کرده اند و به طور متوسط ۲۵ روز را از دست داده اند. از هر ۱۰ دانش آموزی که حداقل ۵ روز در ماه نوامبر غیبت کرده بودند، ۹ نفر غایب مداوم بودند که میانگین غیبت آنها ۷۰ بود (هرچفیلد و گاسپر، ۲۰۱۱؛ ۱۳۵). غیبت در پیش دبستانی و مهدکودک می تواند بر عدم حضور دانش آموز در کلاس سوم تأثیر بگذارد. چندین مطالعه ارتباط بین غیبت مداوم - غیبت ۱۰ درصد از سال تحصیلی - در کلاس های اولیه و توانایی دانش آموز برای تسلط بر خواندن تا پایان کلاس سوم را نشان می دهد. محققان در بالتیمور و شیکاگو دریافتند که این اثرات از دوران پیش دبستانی شروع می شود (ماینارد و همکاران، ۲۰۱۱؛ ۳۵).

غیبت در دوره راهنمایی و دبیرستان نیز می تواند میزان ترک تحصیل را پیش بینی کند. تحقیقات دانشگاه جانز هاپکینز نشان می دهد که در اوایل کلاس ششم، غیبت به ترک تحصیل دانش آموز تبدیل می شود. سایر علائم هشدار دهنده اولیه شامل نمرات ضعیف در دروس اصلی و رفتاری که منجر به تعلیق می شود. یک مطالعه سراسری در یوتا نشان داد دانش آموزی که در هر سال بین کلاس هشتم تا دوازدهم غیبت مداوم داشته باشد، ۷/۴ برابر بیشتر احتمال دارد که ترک تحصیل کند (مکورا و مسل، ۲۰۱۳؛ ۲۴۵).

حضور و غیاب شرکت در برنامه ای از فعالیت های آموزشی است که توسط مدرسه تنظیم و توافق شده است. علاوه بر حضور واقعی در محل مدرسه، این شامل طیف وسیعی از فعالیت های دیگر در دسته حضور (خارج از مدرسه اما در حال حاضر مشخص) می شود. (بیولر و همکاران، ۲۰۱۱؛ ۳۴۵)

۳- دسته بندی غیبت ها

غیبت مداوم به طور گسترده به عنوان غیبت ۱۰ درصد یا بیشتر از یک سال تحصیلی تعریف می شود. مدارس به طور کلی سه دسته غیبت را تشخیص می دهند:

۱- غیبت های موجه: غیبت هایی هستند که دلیل موجه داشته باشند و توسط یکی از والدین به مدرسه ابلاغ شده باشند. بیماری دانش آموز یا سایر شرایط پزشکی رایج ترین انواع غیبت موجه است. دلایل دیگر عبارتند از فرایض مذهبی، قرار ملاقات های پزشکی و اورژانس های خانوادگی.

۲- غیبت های غیر موجه یا فرار از مدرسه زمانی اتفاق می افتد که دانش آموزان بدون دلیل موجه از مدرسه غیبت کنند. به عنوان مثال می توان به نادیده گرفتن عمدی مدرسه و همچنین غیبت از مدرسه به دلایلی که توسط مدرسه نامعتبر تلقی می شود، مانند پرخوابی یا از دست دادن اتوبوس، اشاره کرد.

۳- غیبت های انضباطی ناشی از تعلیق مدرسه است (بالفامز و بیمز، ۲۰۱۱؛ ۳۴۵).

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

۴- علل غیبت

علل غیبت دانش آموزان متنوع و مرتبط است. غیبت اغلب می تواند شعله ور شود و فروکش کند. با این حال، دانش آموزان ممکن است در چرخه عدم حضور گرفتار شوند. در ادبیات دانشگاهی، علل غیبت به سه دسته تقسیم می شود: مدرسه، خانواده و غیبت (شلدون و استین، ۲۰۰۴؛ ۱۳۴).

غیبت اغلب در مقاطع پایین شروع می شود و زمانی تشدید می شود که یک دانش آموز به دبیرستان منتقل شود. یک نوجوان ممکن است در مدرسه جدید احساس بیگانگی کند و در برقراری روابط با معلمان و سایر دانش آموزان مشکل داشته باشد. اگر مدرسه بیش از حد شلوغ باشد و دانش آموز یا وضعیت جسمانی نامناسبی داشته باشد، ممکن است؛ دانش آموز مایل به حضور در آن نباشد. سایر دلایل مدرسه‌ای برای غیبت شامل پرخاشگری، برنامه درسی غیرمشخص، افت تحصیلی و درک تنبیه‌های رفتاری ناعادلانه است (اسپنسر، ۲۰۰۹؛ ۱۳۴). اکثر این غیبت‌ها عمدتاً بر اساس انگیزه است، جایی که دانش آموز با میل خود تصمیم می گیرد از مدرسه اجتناب کند.

علل خانوادگی غیبت اغلب مربوط به دانش آموزی است که در لایه های پایین تر مقیاس اجتماعی-اقتصادی زندگی می کند. کار کردن برای تکمیل درآمد خانوادگی و مجبور به جابه‌جایی مکرر می تواند در توانایی دانش آموز برای حضور مداوم در مدرسه اختلال ایجاد کند (ریدی، ۲۰۱۶، ۹۰). عوامل دیگری مانند کمبود پول برای غذا، پوشاک، حمل و نقل و وسایل مدرسه نیز می تواند دانش آموز را از حضور در مدرسه باز دارد. برخی از جوانان ممکن است زندگی خانگی ناپایداری داشته باشند، ممکن است مجبور باشند از یکی از اعضای خانواده مراقبت کنند، یا به تربیت خواهر و برادر کوچکتر کمک کنند، و این شرایط زندگی همچنین می تواند بر میزان حضور دانش آموز تأثیر منفی بگذارد (پارک و کانیونگو، ۲۰۱۲؛ ۶۷). بیشتر این غیبت‌ها خارج از کنترل دانش آموز است و بنابراین ساختاری تلقی می شود.

آخرین دسته از عواملی که باعث غیبت می شوند دانش آموز محور هستند. عواملی که مانع حضور دانش آموز می شوند، می توانند در سنین پایین ایجاد شوند، جایی که کودک ممکن است از رفتن به مدرسه و یا جدا شدن از والدین خود ترس داشته باشد. این غیبت‌ها اغلب به عنوان فوبیای مدرسه و یا اضطراب مدرسه نامیده می شود. با این حال، با ورود جوانان به دبیرستان، محرک های جدیدی برای غیبت آشکار می شود (شلدون و استین، ۲۰۰۴؛ ۱۳۴). برخی از نوجوانان ممکن است سلامت روان و یا اختلالات روانی داشته باشند که باعث بدرفتاری یا غیبت کامل آنها از مدرسه شود. اغلب منجر به بازداشت، تعلیق و اخراج می شود و در نتیجه روابط بین دانش آموز و مدرسه را بیشتر تحت فشار قرار می دهد. به نظر می رسد مسائل روانشناختی نقش مهمی در غیبت بازی می کند و راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (DSM-5) بیان می کند که دانش آموزانی که از اضطراب و یا اختلالات سلوک رنج می برند اغلب در مدرسه غیبت می کنند. سایر جوانان ممکن است مشکلات تحصیلی داشته باشند و بدون دریافت حمایت کافی، از مدرسه جدا شوند، که به محیطی تبدیل شده است که آنها با شکست برابری می کنند (شلدون و استین، ۲۰۰۴؛ ۱۳۴). عوامل نهایی برای دانش آموز محوری غیبت عبارتند از: روابط منفی با همسالان، مشارکت در جرم و مصرف مواد. این غیبت‌ها عمدتاً مبتنی بر انگیزه است، اگرچه می توان استدلال کرد که ناتوانی مدرسه در برآوردن نیازهای دانش آموزان، موانع ساختاری برای حضور ایجاد می کند (ریدی، ۲۰۱۶، ۹۰).

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

بیش از ۱۵ درصد از تمام دانش آموزان در دنیا به طور مداوم غایب هستند. به طور کلی دلایل غیبت مداوم دانش آموزان به شش دسته تقسیم می شود. در اینجا شش دلیلی که بچه‌ها از مدرسه غیبت می‌کنند و راه‌هایی که خانواده‌ها می‌توانند به فرزندانشان کمک کنند، بیان شده است:

۱- نمرات پایین

نمرات پایین و ضعیف در کلاس می‌تواند برای دانش‌آموزان تضعیف‌کننده باشد و آنها را به این فکر وا دارد که آیا در وهله اول به مدرسه رفتن ارزش دارد یا خیر. خواه آموزش رایگان باشد، خواه راهنمایی یا برنامه‌های یادگیری بعد از مدرسه باشد، راه‌های زیادی برای برانگیختن اعتماد به نفس در دانش‌آموزان و کمک به آنها برای احساس استقبال بیشتر در کلاس وجود دارد (کاتفیرد، ۲۰۱۵؛ ۴۵)

۲- پرخاشگری

اگرچه مشکلات تحصیلی همواره مشکل‌ساز است، اما برای بسیاری از دانش‌آموزان، پرخاشگری می‌تواند باعث شود که در مدارس هم از نظر جسمی و هم از نظر عاطفی احساس ناامنی کنند. شناخت نشانه‌های پرخاشگری گام مهمی برای معلمان و والدین است. در حالی که کودکان تمایلی به صحبت در مورد پرخاشگری که تجربه می‌کنند؛ ندارند، برنامه‌هایی هست که نکاتی را در مورد نحوه انجام این نوع مکالمات ارائه می‌دهند و منابع زیادی در این مورد وجود دارد (پتربیدز و همکاران، ۲۰۰۷؛ ۳۴).

۳- بیماری

وقتی اکثر مردم به غیبت فکر می‌کنند، احتمالاً بیماری اولین موردی است که به ذهن آنها می‌رسد. گاهی اوقات بیماری اجتناب‌ناپذیر است، اما راه‌هایی وجود دارد که خانواده‌ها می‌توانند غیبت‌های مرتبط با بیماری را به حداقل برسانند و اطمینان حاصل کنند که فرزندشان همچنان آموزش‌هایی را که شایسته آن است، دریافت می‌کند. سلامتی برای بهزیستی کودک ضروری است، بنابراین یک رژیم غذایی خوب و ورزش را تشویق کنید. وقتی دانش‌آموزان احساس ناخوشایندی می‌کنند، شایسته است خانواده‌ها بپرسند که آیا فرزندشان برای رفتن به مدرسه بیمار است یا خیر (رومئو و لی، ۲۰۰۷؛ ۲۳۴).

۴- مراقبت از اعضای خانواده

خواه خواهر یا برادر کوچکتر، پدربزرگ و مادربزرگ یا فردی با نیازهای خاص مراقبت‌های بهداشتی باشد، اغلب اوقات دانش‌آموزان به جای حضور در مدرسه وقت خود را صرف کمک به خانواده خود می‌کنند. انتخاب سختی است که دانش‌آموزان و خانواده‌ها نباید انجام دهند، اما راه‌هایی برای کاهش بار مراقبت از خانواده‌ها وجود دارد. منابعی برای کمک به مکان‌یابی خدمات مراقبت از سالمندان، مراقبت از کودکان مقرون به صرفه یا حتی رایگان، و حتی مراقبت‌های برنامه‌ریزی شده یا اورژانسی وجود دارد (اسپنسر، ۲۰۰۹؛ ۱۶).

۵- مشکلات سلامت روانی

مسائل مربوط به سلامت روانی و عاطفی می‌تواند دلیل کاملاً معتبری برای غیبت از مدرسه باشد. برای خانواده‌ها مهم است که با مدارس همکاری کنند تا دانش‌آموزان بتوانند به جلو حرکت کنند، زیرا غیبت‌های طولانی می‌تواند مشکلات تحصیلی و عاطفی را تشدید کند. خانواده‌ها باید طیفی از احساسات و رفتارهای کودک را که ممکن است مستلزم غیبت از مدرسه نباشد،

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

درک کنند و بدانند که چگونه کودکان را در صورت بروز مشکلات جدی تری در زمینه سلامت روان شناسایی کرده و به آنها کمک کنند (شلدون و استین، ۲۰۰۴؛ ۱۳۴).

۶- مشکلات مسکن یا غذا

وقتی خانواده ای نگران است که آیا فرزندشان غذای کافی در بشقابش دارد یا سقفی بالای سرش دارد، مدرسه می تواند یک موضوع ثانویه باشد. اگر این چالشها مانع از آمدن دانش آموزان به مدرسه می شود، مربیان باید تلاش کنند تا خانواده ها را در مسیر درست برای کاهش این بارها راهنمایی کنند (سکریو و همکاران، ۲۰۱۶؛ ۲۳۵).

توجه به این نکته مهم است که علل غیبت مقوله های مجزا نیستند. بلکه این علل اغلب با یکدیگر همپوشانی دارند و یکدیگر را تشدید می کنند. اغلب غایبان تعدادی از این عوامل را نشان می دهند که مشکلاتی را هم در زندگی شخصی و هم در مدرسه نشان می دهد.

۵- عواقب غیبت

مانند علل غیبت، پیامدهای آن بسیار گسترده است. دانش آموزانی که مکرراً غیبت می کنند، معمولاً عملکرد تحصیلی ضعیفی دارند و برخی مجبورند سطح پایه را تکرار کنند. غایبان تمایلات تحصیلی کمتری دارند و ارتباطی با مدرسه ندارند. بسیاری از مدارس اغلب دانش آموزان را به دلیل عدم حضور از طریق بازداشت، تعلیق و اخراج مجازات می کنند. وقتی دانش آموزان غایب مکرر به کلاس برمی گردند، اغلب با معلمان عصبانی مواجه می شوند که باید زمان بیشتری را اختصاص دهند تا آنها را به بقیه کلاس برسانند (رومئو و لی، ۲۰۰۷؛ ۲۳۴). سایر دانش آموزانی که به طور منظم در آن شرکت می کنند، ممکن است از این «رفتار ترجیحی» که غایب دریافت می کند ناراضی باشند و در نتیجه با فرد غایب بد رفتار کنند. این رفتار ممکن است باعث شود غایب احساس بیگانگی کند و این به نوبه خود باعث می شود که تمایل نداشته باشند که در کلاس شرکت کنند (ریدی، ۲۰۱۶، ۹۰). غایبان مستعد رفتارهای مخاطره آمیزی مانند مصرف مواد مخدر، الکل و دخانیات و یا درگیر شدن جنایتکارانه، بیشتر از دانش آموزانی که به طور مداوم به مدرسه می روند هستند. غیبت نیز به عنوان یکی از پیشگامان اصلی ترک تحصیل دانش آموزان شناخته شده است که یکی از رایج ترین و شدیدترین پیامدهای آن است. ترک تحصیل قبل از فارغ التحصیلی عواقب قابل توجهی دارد و ترک تحصیل برای کسب درآمد کمتر در طول زندگی، وابستگی شدیدتر به کمک های دولتی و احتمال ارتکاب جرم بیشتر گزارش شده است (بوهلر، تاپوگنا و چانگ، ۲۰۱۲؛ ۳۴).

یک روز مدرسه از دست رفته فرصتی از دست رفته برای دانش آموزان برای یادگیری است. در این عصر افزایش مسئولیت پذیری برای ایالت ها، مناطق و مدارس، ارتباط بین حضور دانش آموزان و یادگیری بیش از هر زمان دیگری مورد مطالعه قرار گرفته است. در نتیجه، از سازمان های آموزشی خواسته می شود تا داده های حضور و غیاب را به شیوه ای استاندارد گزارش کنند تا امکان مقایسه بین سازمان ها و حوزه های قضایی فراهم شود (رومئو و لی، ۲۰۰۷؛ ۲۳۴).

دلیل اصلی برای داده های حضور و غیاب با کیفیت بالا، رابطه بین حضور و غیاب دانش آموز و پیشرفت دانش آموز است. اثربخشی معلم قوی ترین عامل تعیین کننده موفقیت دانش آموز در ارتباط با مدرسه است، اما غیبت مداوم دانش آموز حتی توانایی بهترین معلم را برای فراهم کردن فرصت های یادگیری کاهش می دهد. مطالعات نشان داده شده اند که دانش آموزانی که به طور منظم در مدرسه شرکت می کنند در مقاطع بالاتری نسبت به دانش آموزانی که به طور منظم حضور ندارند، موفق

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

بوده‌اند. این رابطه بین حضور و پیشرفت ممکن است در اوایل دوران مدرسه کودک ظاهر شود. مطالعه‌ای که اخیراً روی کودکان خردسال انجام شد نشان داد که غیبت در مهدکودک با پیامدهای منفی کلاس اول مانند غیبت بیشتر در سال‌های بعد و موفقیت کمتر در خواندن، ریاضی و دانش عمومی مرتبط است (دی ویت، کاریوجا، و رای، ۲۰۱۰).

حضور ضعیف پیامدهای جدی برای نتایج بعدی نیز دارد. مشخص شده است که ترک تحصیل از دبیرستان سابقه رفتارهای منفی، از جمله سطوح بالای غیبت از تحصیل در دوران کودکی خود را به میزان بیشتری نسبت به فارغ‌التحصیلان دبیرستان نشان می‌دهد. این تفاوت‌ها در میزان غیبت‌ها در اوایل مهدکودک مشاهده شد و دانش‌آموزانی که در نهایت تحصیلات دبیرستان را رها کردند، در مقایسه با همسالان خود که از دبیرستان فارغ‌التحصیل شدند، روزهای بیشتری را در کلاس اول از دست دادند. در کلاس هشتم، این الگو حتی آشکارتر بود، و در کلاس نهم، حضور و غیاب یک شاخص کلیدی بود که به طور قابل توجهی با فارغ‌التحصیلی از دبیرستان همبستگی داشت (شلدون و استین، ۲۰۰۴؛ ۱۳۴).

اثرات از دست دادن روزهای مدرسه باعث ایجاد غیبت در هر زمان بر روی دانش‌آموزان می‌شود. مجازات دانش‌آموزانی که از مدرسه غیبت می‌کنند ممکن است ناخواسته وضعیت را بدتر کند. پاسخ انضباطی به غیبت اغلب شامل از دست دادن واحدهای درسی، بازداشت و تعلیق است. هرگونه غیبت، چه موجه یا غیر موجه، فرصت یادگیری مطابق با برنامه آموزشی مدرسه را از دانش‌آموزان سلب می‌کند، اما دانش‌آموزانی که از مدرسه غیبت می‌کنند، گاهی اوقات به دلیل غیبت مداوم از فرصت‌های یادگیری محروم می‌شوند (دی ویت، کاریوجا، و رای، ۲۰۱۰).

یکی از مشکلات درباره تحقیق غیبت این است که مشخص شود آیا غیبت ناشی از یک رفتار خاص است (یعنی مصرف مواد مخدر)، آیا این رفتار ناشی از غیبت است (یعنی استفاده از مواد مخدر برای مقابله با شکست در مدرسه)، یا اینکه آیا این دو به هم مرتبط هستند. چرخه غیبت می‌تواند به راحتی ایجاد شود، جایی که دانش‌آموز کلاس را از دست می‌دهد، و عواقب مربوط به غیبت از مدرسه را متحمل می‌شود، که به نوبه خود، رفتار غیبت را تشدید می‌کند. بسیاری از غایبان ممکن است در این الگو قفل شوند و به آرامی از تحصیل خود خارج شوند، که ممکن است منجر به ترک مدرسه قبل از فارغ‌التحصیلی شود (بوهرلر، تاپوگنا و چانگ، ۲۰۱۲؛ ۳۴).

۶- راه حل های غیبت

وقتی صحبت از حضور و غیاب می‌شود، والدین تأثیر زیادی بر دانش‌آموزان دارند. حضور منظم در مدرسه به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا احساس بهتری نسبت به مدرسه و خودشان داشته باشند. ایجاد این عادت را از دوران پیش دبستانی شروع کنید تا بلافاصله یاد بگیرند که رفتن به مدرسه هر روز مهم است. حضور خوب به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا در دبیرستان، کالج و محل کار خوب عمل کنند (دی ویت، کاریوجا، و رای، ۲۰۱۰).

حضور منظم بسیار مهم است - رشد کلی دانش‌آموز در طول زمان به میزان قابل توجهی افزایش می‌یابد، زمانی که آنها به طور منظم شرکت می‌کنند و ارتباطات قوی با تمام جنبه‌های یادگیری کلاس و مدرسه دارند.

تحقیقات نشان می‌دهد که بین یادگیری موفق و حضور منظم در مدرسه، ارتباط قوی وجود دارد. در حالی که می‌دانیم دانش‌آموزان ممکن است به طور دوره‌ای از مدرسه غیبت کنند، و از برنامه‌ها و سفرهای مهم خانوادگی حمایت می‌کنند، با سخت کوشی برای حضور منظم و به موقع بودن از فرزندتان حمایت کند. هنگامی که فرزند بیمار است، باید تمام تلاش خود را کرد

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

تا به او کمک کرد تا به روز بماند. اگر فرزند به دلیل انتخاب خانواده از مدرسه خارج است، می‌تواند با معلم فرزند تماس بگیرید تا ببینید در خارج از مدرسه به چه چیزی در دسترس است. "کار" انجام شده در مدرسه تنها بخشی از یک "واحد" یا پیشرفت تحصیلی است و با فعالیت‌های مرتبط با کلاس همراه است. معلمان نمی‌توانند برای مدتی در کلاس یک تجربه جایگزین ارائه کنند و فعالیت‌ها، همکاری‌ها و توضیحات را نمی‌توان روی کاغذ در خانه تکرار کرد.

با توجه به پیامدهای جدی غیبت، راهکارهای متعددی برای کاهش غیبت ارائه شده است. درست مانند علل غیبت، راه حل‌ها حول محور مدرسه، خانواده غیبت‌کننده و غیبت می‌چرخند (رومئو و لی، ۲۰۰۷؛ ۲۳۴).

پیشنهادهایی برای جذاب‌تر کردن و مرتبط‌تر کردن محتوای دوره با زندگی دانش‌آموزان ارائه شده است. منطبق این است که آموزش مطالب جالب و کاربردی تر، دانش‌آموزان را تشویق به حضور در مدرسه می‌کند. همچنین درخواست‌هایی برای ایجاد روابط قوی‌تر بین دانش‌آموزان و معلمان وجود دارد، جایی که دانش‌آموزان انگیزه حضور در آن را داشته باشند (ریدی، ۲۰۱۶، ۹۰). زیرا کسی در مدرسه از آنها مراقبت می‌کند. یکی از راه‌های دستیابی به پیوندهای نزدیک‌تر، کاهش تعداد دانش‌آموزان در کلاس درس و ایجاد مدارس کوچک‌تر است (دی ویت، کاریوجا، و رای، ۲۰۱۰). علاوه بر داشتن کارکنانی دلسوز، توصیه دیگری برای مدارس این است که مشاوران و مددکاران اجتماعی را استخدام کنند تا به دانش‌آموزان کمک کنند تا در شرایط اغلب دشوار زندگی خود گذر کنند (شلدون و استین، ۲۰۰۴؛ ۱۳۴).

در سطح خانوادگی، پیشنهاداتی وجود دارد مبنی بر اینکه والدین/سرپرستان غایبان باید تشویق شوند تا در مدرسه فرزندانشان مشارکت بیشتری داشته باشند. با برقراری ارتباط بین مدرسه و خانواده غایب می‌توان نظارت دقیق‌تری بر زمان و چرایی غیبت دانش‌آموز داشت. با این حال، توصیه‌هایی نیز وجود دارد مبنی بر اینکه به منظور ایجاد عامل بازدارنده از غیبت، غایبان و خانواده‌های آنها باید به دلیل عدم حضور در جلسه تحت پیگرد قانونی قرار گیرند و برخی از کشورها قوانینی برای فرار از مدرسه دارند که غیبت را جرم انگاری می‌کند (رومئو و لی، ۲۰۰۷؛ ۲۳۴).

دلایل دانش‌آموز محوری برای غیبت نیز پیشنهادهایی دریافت کرده است. این راه حل‌ها در درجه اول حول محور ارائه حمایت روانپزشکی برای دانش‌آموزانی است که مشکلات عاطفی و یا رفتاری دارند و همچنین کمک به جوانانی که مشکلات تحصیلی را تجربه می‌کنند (بوهرلر، تاپوگنا و چانگ، ۲۰۱۲؛ ۳۴). مربیان و مدیران مسئول نظارت بر غیبت‌ها هستند تا تعیین کنند که آیا دانش‌آموزان و خانواده‌ها به حمایت نیاز دارند یا خیر. انتظار می‌رود دانش‌آموزان هر روز در تمام کلاس‌های حضوری تعیین شده شرکت کنند یا در تمام فعالیت‌های آموزشی از راه دور تعیین شده شرکت کنند. پس از ثبت نام و در آغاز هر سال تحصیلی، منطقه باید دانش‌آموزان و والدین/سرپرستان آنها را از این انتظارات، مزایای حضور منظم در مدرسه، عواقب فرار از مدرسه، نقش و مسئولیت منطقه در قبال فرار از تحصیل، و منابع موجود برای کمک به دانش‌آموز و والدین و سرپرستان آنها در اصلاح غیبت، منطقه همچنین این اطلاعات را به صورت آنلاین در دسترس قرار خواهد داد و اقدامات معقولی را انجام خواهد داد تا اطمینان حاصل شود که والدین می‌توانند چنین اطلاعاتی را به زبانی که قابل درک باشند درخواست کنند و در اختیار آنها قرار دهند. از والدین خواسته می‌شود تا تاریخ و بررسی این اطلاعات را به صورت آنلاین یا کتبی بررسی کنند (سکریو و همکاران، ۲۰۱۶؛ ۲۳۵).

در نهایت، برخی از محققان از این موضوع حمایت کرده‌اند که مدارس عادی برای پاسخگویی به نیازهای غایب‌ها مجهز نیستند و این دانش‌آموزان به ساختار آموزشی متفاوتی نیاز دارند - ساختاری که از شرایط اغلب چالش برانگیز آنها آگاه باشد. مدارس

ماهنامه علمی تخصصی پایا شهر

ISSN ۲۹۸۰-۷۷۸۶

جایگزین تا حدی برای کمک به دانش آموزانی که در مدارس قبلی خود با مشکلاتی روبرو بوده اند ایجاد شده اند (ریدی، ۲۰۱۶، ۹۰). مدارس جایگزین معمولاً انتظارات حضور و غیاب منعطف تری دارند، جایی که دانش آموزان مجاز هستند برخی از کلاس ها را بدون جریمه از دست بدهند. اغلب مدارس جایگزین استراتژی‌های اسکان را در بر می‌گیرند، که تضمین می‌کند حتی اگر دانش‌آموزی کلاسی را از دست بدهد، می‌تواند با مطالعه خود پیشرفت کند. استراتژی‌هایی مانند انعطاف‌پذیری در تاریخ تعیین تکلیف، فرصت‌هایی برای جبران کارهای از دست رفته، و یادگیری مستقل، در بسیاری از مدارس جایگزین گنجانده شده‌اند. علاوه بر این، به دلیل کوچک بودن مدارس جایگزین، دانش‌آموزان و معلمان فرصت‌های بیشتری برای ایجاد روابط معتبر دارند، در نتیجه پیوندهای محکم‌تری بین آنها ایجاد می‌شود (رومئو و لی، ۲۰۰۷؛ ۲۳۴). همچنین باید :

- ۱- در صورت موجه بودن غیبت، دانش آموز مجاز است تمام تکالیف از دست رفته را خارج از کلاس تحت شرایط معقول و محدودیت های زمانی تعیین شده توسط معلم مربوطه انجام دهد. در صورت موجه بودن، اگر دانش آموزی کلاسی از نوع مشارکت را از دست بدهد، می‌تواند یک تکلیف جایگزین که با اهداف یادگیری فعالیت از دست رفته مطابقت دارد، درخواست کند (شلدون و استین، ۲۰۰۴؛ ۱۳۴).
- ۲- غیبت موجه باید توسط والدین تأیید شود. تنها دانش‌آموز بزرگسال، یا با سن مناسب؛ مسئول غیبت از مدرسه خود هستند. اگر حضور به صورت الکترونیکی انجام شود، چه برای دوره ای که به صورت آنلاین یا برای دانش‌آموزانی که به صورت فیزیکی در مدرسه برگزار می‌شود، غیبت به طور پیش فرض غیر موجه خواهد بود تا زمانی که غیبت موجه توسط والدین یا سایر بزرگسالان مسئول تأیید شود (دی ویت، کاربوجا، و رای، ۲۰۱۰).
- ۳- به استثنای مواردی که در یکی از بخش‌های قبل پیش‌بینی شده است، در صورتی که کودکی در مقطع ابتدایی ملزم به حضور در مدرسه باشد و در طول سال تحصیلی جاری در یک ماه پنج غیبت موجه یا بیشتر داشته باشد، یا ده غیبت موجه یا بیشتر در مدرسه داشته باشد. در سال تحصیلی جاری، مدرسه باید جلساتی را با والدین و فرزند در زمان مناسبی، به منظور شناسایی موانع حضور منظم کودک، و حمایت‌ها و منابعی که ممکن است در دسترس باشد، برنامه‌ریزی کند. به خانواده کمک کند تا کودک بتواند به طور منظم به مدرسه برود. برای برآوردن الزامات این بخش، جلسات باید شامل حداقل یک کارمند منطقه مدرسه مانند پرستار، مشاور، مددکار اجتماعی، معلم یا ارائه‌دهنده خدمات انسانی جامعه باشد (گاتفیرد، ۲۰۱۵؛ ۴۵).

۷- نتیجه‌گیری

در حالی که غیبت ممکن است در ابتدا یک موضوع ساده به نظر برسد - موضوعی که در درجه اول مربوط به حضور یا غیبت دانش آموز در مدرسه است - یک بررسی دقیق تر این فرض را رد می‌کند. غیبت علل، پیامدها و راه حل های بسیاری دارد. علل غیبت ثابت نیستند، داشتن درجات مختلف تأثیر بر الگوهای حضور و غیاب دانش آموز در حرکت دائمی هستند. علاوه بر این، علل غیبت اغلب در ایجاد موانع متعدد برای حضور ثابت کار می‌کنند. تحقیقات نشان می‌دهد که دانش‌آموزانی که مشکلات حضور و غیاب دارند احتمالاً چندین سال غیبت مداوم را تجربه می‌کنند، که تأثیر منفی بالقوه‌ای بر پیشرفت تحصیلی دارد. همچنین، ممکن است غیبت مداوم در سال پایه بر احساس دانش‌آموزان نسبت به حضور در مدرسه در سال‌های بعدی تأثیر بگذارد. به عنوان مثال، اگر پس از غیبت مداوم در سال پایه عقب بمانند، ممکن است در سال‌های بعد انگیزه کمتری برای

حضور در مدرسه داشته باشند زیرا احساس می‌کنند از همسالان خود عقب‌تر هستند. این باعث ایجاد مشکلات درون زایی بین غیبت مداوم سال پایه و غیبت مداوم در سال های بعد می‌شود. نظارت بر حضور و غیاب اساسی ترین ابزار برای کاهش غیبت است. به منظور حمایت از دانش آموزان، باید راهی برای ثبت دقیق افرادی که در مدرسه غایب هستند وجود داشته باشد. اکثر مدارس دارای کارکنانی هستند که برای پیگیری و حمایت از دانش آموزانی که الگوهای رفتار غیبت از خود نشان می‌دهند، تعیین شده‌اند. ردیابی دقیق کارکنان را قادر می‌سازد تا در مورد کودکان و خانواده‌هایی که ممکن است در معرض خطر غیبت مداوم باشند مداخله کنند. مشخص شده است که سیستم‌های هشدار اولیه، که در آن دانش آموزان در معرض خطر به سرعت شناسایی می‌شوند، موثر بوده‌اند.

بسیاری از پیامدها را نیز نمی‌توان به طور خاص از علل غیبت جدا کرد. این دو تا حد زیادی به یکدیگر وابسته هستند، جایی که دانش آموز به دلایل مختلف غیبت می‌کند و این رفتار منجر به پیامدهای منفی می‌شود. که به نوبه خود باعث غیبت مجدد یک دانش آموز می‌شود. در حالی که تعدادی پیشنهاد برای مهار رفتار غیبت وجود دارد، از راه‌حل‌های ساده دوری می‌کند. از آنجایی که بسیاری از غایبان دلایل متعددی برای غیبت نشان می‌دهند، هنوز یک سیستم جامع برای کمک به آنها در حضور ایجاد نشده است. مسلماً غیبت هرگز نمی‌تواند به طور کامل ریشه کن شود، زیرا دانش آموزان همچنان مشکلات شخصی و خانوادگی اجتناب ناپذیری را تجربه خواهند کرد. با این حال، مدارس جایگزین به نظر می‌رسد در توانایی خود به دانش آموزان اجازه دهند برخی از کلاس‌ها را از دست بدهند و با آموزش خود پیشرفت کنند. به همین دلیل؛ پیشنهاد دیگر این است که مدرسه سیاست‌هایی را وضع کنند که فرآیند مداخله را توصیف کنند، نه تنها برای دانش آموزان غایب مداوم، بلکه برای والدین یا سرپرستان آنها که ممکن است از غیبت دانش آموزان اطلاع داشته باشند و حتی آن‌ها را تایید کنند. این توصیه بسیار مهم است زیرا، بدون یک فرآیند مداخله‌ای تجویز شده، تصمیم‌گیری در مورد تماس با خانواده‌ها در مورد غیبت‌های متعدد و سپس همکاری با آنها برای حل موانع اساسی که مانع از مشارکت کامل دانش آموز در مدرسه می‌شود، بدون یک روند مداخله‌ای تجویز شده، به مدیران و گاهی معلمان واگذار کنند.

منابع

- ۱- Alexander, K. L., Entwisle, D. R., & Kabbani, N. S. (2001). The dropout process in life course perspective: Early risk factors at home and school. *Teachers College Record*, 103(5), 760-822.
- ۲- Allensworth, E. (2013). The use of ninth-grade early warning indicators to improve Chicago schools. *Journal of Education for Students Placed at Risk*, 18(1), 68-83.
- ۳- Balfanz, R., & Byrnes, V. (2012). The importance of being there: A report on absenteeism in the nation's public schools. Baltimore, MD: Johns Hopkins University School of Education, Everyone Graduates Center, Get Schooled, 1-46.
- ۴- Balfanz, R., Durham, R., & Plank, S. (2008). Lost days: Patterns and levels of chronic absenteeism among Baltimore City public school students 1999-00 to 2005-06. Baltimore, MD: Baltimore Education Research Consortium. *Education Policy Analysis Archives* Vol. 24 No. 112 24

- ۵- Baltimore City Health Department Office of Epidemiology and Planning. (2009). Examination of youth violence in Baltimore City, 2002-2007. Baltimore, Maryland.
- ۶- Buehler, M. H., Tapogna, J., & Chang, H. N. (2012). Why being in school matters: Chronic absenteeism in Oregon Public Schools. Eugene, OR: ECONorthwest.
- ۷- Center for New York City Affairs. (2011). New data analysis by the Center for New York City Affairs points to improvement in the number of NYC elementary and K-8 schools with crippling levels of chronic absenteeism. Retrieved February 1, 2012, ChronicAbsenteeismTrendsDataRelease.
- ۸- Chang, H. N. (2016, June 8). Absent an education. U.S. News and World Report. Chang, H. N., Fernandez, A., Fothergill, S., & Hernandez, M. C. (2010). Curbing chronic early absenteeism: Implications for community school collaboratives.
- ۹- Considine, G., & Zappalà, G. (2001). Educational performance at school: The gender gap and truancy. *AQ: Australian Quarterly*, 73(5), 24-40.
- ۱۰- Corville-Smith, J., Ryan, B. A., Adams, G. R., & Dalicandro, T. (1998). Distinguishing absentee students from regular attenders: The combined influence of personal, family, and school factors. *Journal of Youth and Adolescence*, 27(5), 629-640.
- ۱۱- Epstein, J. L., & Sheldon, S. B. (2002). Present and accounted for: Improving student attendance through family and community involvement. *The Journal of Educational Research*, 95(5), 308- 318.
- ۱۲- Gastic, B. (2008). School truancy and the disciplinary problems of bullying victims. *Educational Review*, 60(4), 391-404.
- ۱۳- Gottfried, M. A. (2009). Excused versus unexcused: How student absences in elementary school affect academic achievement. *Educational Evaluation and Policy Analysis*, 31(4), 392-415.
- ۱۴- Gottfried, M. A. (2014). Chronic absenteeism and its effects on students' academic and socioemotional outcomes. *Journal of Education for Students Placed at Risk*, 19(2), 53-75.
- ۱۵- Gottfried, M. A. (2015). Chronic absenteeism in the classroom context: Effects on achievement. *Urban Education*. Early online publication.
- ۱۶- Henry, K. L. (2007). Who's skipping school: Characteristics of truants in 8th and 10th grade. *Journal of School Health*, 77(1), 29-35.
- ۱۷- Henry, K. L., & Huizinga, D. H. (2007b). Truancy's effect on the onset of drug use among urban adolescents placed at risk. *Journal of Adolescent Health*, 40(4), 358.e359 –358.e317.
- ۱۸- Hirschfield, P. J., & Gasper, J. (2011). The relationship between school engagement and delinquency in late childhood and early adolescence. *Journal of Youth and Adolescence*, 40(1), 3–22.
- ۱۹- Jones, L. P., Harris, R., & Finnegan, D. (2002). School attendance demonstration project: An evaluation of program to motivate public assistance teens to attend and complete school in an urban school district. *Research on Social Work Practice*, 12(2), 222-237.
- ۲۰- Maynard, B. R., Salas-Wright, C. P., Vaughn, M. G., & Peters, K. E. (2012). Who are truant youth? Examining distinctive profiles of truant youth using latent profile analysis. *Journal of Youth and Adolescence*, 41(12), 1671–1684.

- ۲۱- MacIvera, M. A. & Messel, M. (2013). The ABCs of keeping on track to graduation: Research findings from Baltimore. *Journal of Education for Students Placed at Risk*, 18(1), 50-67.
- ۲۲- Nauer, K., White, A., & Yerneni, R. (2008). Strengthening schools by strengthening families: Community strategies to reverse chronic absenteeism in the early grades and improve supports for children and families. New York, NY: Center for New York City Affairs.
- ۲۳- Neild, R. C., Balfanz, R., & Herzog, L. (2007). An early warning system. *Educational Leadership*, 65(2), 28-33.
- ۲۴- Petrides, K. V., Chamorro-Premuzic, T., Frederickson, N., & Furnham, A. (2005). Explaining individual differences in scholastic behaviour and achievement. *British Journal of Educational Psychology*, 75(2), 239-255.
- ۲۵- Raudenbush, S. W., & Bryk, A. S. (2002). *Hierarchical linear models: Applications and data analysis methods* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage Publications. Ready, D. D. (2010). Socioeconomic disadvantage, school attendance, and early cognitive development: The differential effects of school exposure. *Sociology of Education*, 83(4).
- ۲۶- Romero, M., & Lee, Y. S. (2007). A national portrait of chronic absenteeism in the early grades. New York: National Center for Children in Poverty.
- ۲۷- Sheldon, S. B., & Epstein, J. L. (2004). Getting students to school: Using family and community involvement to reduce chronic absenteeism. *School Community Journal* 14(2), 39-56.
- ۲۸- Singer, J. (1998). Using SAS PROC MIXED to fit multilevel models, hierarchical models, and individual growth models. *Journal of Educational and Behavioral Statistics*, 24(4), 323-355.
- ۲۹- Spencer, A. M. (2009). School attendance patterns, unmet educational needs, and truancy: A chronological perspective. *Remedial and Special Education*, 30(5), 309-319.
- ۳۰- Sugrue, E. P., Zuel, T., & LaLiberte, T. (2016). The Ecological Context of Chronic School Absenteeism in the Elementary Grades. *Children & Schools*, cdw020.
- ۳۱- U.S. Department of Education. (2016). Chronic absenteeism in the nation's schools: An unprecedented look at a hidden educational crisis. Accessed July.